

दानिएलाचे पुस्तक - क्रमांक पंचवीस

बाबेलच्या ऱ्हासाचे उलगडणे: नबुखद्नेस्सरपासून बेलशस्सरपर्यंतचा एक भविष्यसूचक उतारा

Jeff Pippenger

2023-12-20

पाचव्या अध्यायातील बेलशस्सरचा पतन चौथ्या अध्यायातील नबुखद्नेस्सरच्या पतनाद्वारे पूर्वरूपाने दर्शविण्यात आला होता.

“बाबेलच्या शेवटच्या अधिपतीवर, जसा प्रतिरूपाने तिच्या पहिल्यावर आला होता, तसाच दैवी पहारेकऱ्याचा हा न्यायवचन आला होता: ‘हे राजानो,... तुला सांगितले जाते; राज्य तुझ्यापासून निघून गेले आहे.’ Daniel 4:31.” Prophets and Kings, 533.

नबुखद्नेस्सर हा सत्तर वर्षे राज्य करणाऱ्या राज्याच्या आरंभीचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि बेलशस्सर त्याच्या समाप्तीचे; आणि अशा प्रकारे त्यांनी प्रकटीकरणाच्या तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशूच्या (संयुक्त संस्थाने) राज्यकाळाचे प्रतीकत्व केले, ज्याचा राज्यकाळ त्या काळात असणार होता जेव्हा तीरची वेश्या (पापसत्ता) विस्मृतीत गेली होती.

आणि त्या दिवशी असे होईल की, सौर सत्तर वर्षे विस्मरणात जाईल, एका राजाच्या दिवसांप्रमाणे; सत्तर वर्षांच्या समाप्तीनंतर सौर वेश्येप्रमाणे गाईल. यशया 23:15.

म्हणून नबुखद्नेस्सर हा संयुक्त राज्यांच्या आरंभाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि बेलशस्सर हा संयुक्त राज्यांच्या शेवटाचे प्रतिनिधित्व करतो. नबुखद्नेस्सर हा रिपब्लिकन शिंगाच्या प्रारंभाचे आणि प्रोटेस्टंट शिंगाच्या प्रारंभाचे प्रतिनिधित्व करतो. बेलशस्सर हा रिपब्लिकन आणि प्रोटेस्टंट शिंगाच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतो.

नबुखद्नेस्सरवर आणलेला न्याय “सात काळ” असा होता. नबुखद्नेस्सरने पशूप्रमाणे पंचवीसशे वीस दिवस जगल्याची कथा विल्यम मिलर यांनी लेवीयविवरण अध्याय सव्वीस मधील “सात काळ” यांच्या आपल्या अनुप्रयोगात वापरली, जरी बेलशस्सरवरील न्यायात प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविलेले पंचवीसशे वीस याविषयी त्यांनी चर्चा केली नाही.

आणि लिहिलेले लेखन हे असे होते: मने, मने, तेकेल, उपहर्सीन. या गोष्टीचा अर्थ असा आहे: मने; देवाने तुझ्या राज्याची गणना केली आहे आणि त्याचा अंत केला आहे. तेकेल; तुला तराजूत तोलण्यात आले आहे आणि तू अपुरा आढळला आहेस. पेरेस; तुझे राज्य विभागले गेले आहे आणि मेदी व पारशी यांना देण्यात आले आहे. दानियेल ५:२५-२८.

दानियेलाने भिंतीवरील त्या गूढ लेखनाला दिलेल्या अर्थाच्या पलीकडे, “मेने” आणि “तेकेल” हे शब्द वजनाच्या मोजमापाचे प्रतिनिधित्व करतात, आणि तेच शब्द नाण्यांच्या विशिष्ट मूल्याचेही प्रतिनिधित्व करतात (Exodus 30:13, Ezekiel 45:12). एक “मेने” म्हणजे पन्नास शेकेल, किंवा एक हजार गेराह. म्हणून “मेने, मेने” हे दोन हजार गेराह इतके होते. एक “तेकेल” म्हणजे वीस गेराह. म्हणून “मेने, मेने, तेकेल” हे दोन हजार वीस गेराह इतके होते. “उफार्सिन” याचा अर्थ “विभागणे” असा आहे आणि म्हणून तो एका “मेने”च्या अर्ध्या भागास दर्शवितो, आणि पाचशे गेराह यांचे प्रतिनिधित्व करतो. हे सर्व एकत्रितपणे दोन हजार पाचशे वीस या बेरजेचे प्रतिनिधित्व करतात.

सिस्टर व्हाइट यांचा शेवटचा संदर्भ असे निदर्शित करतो की बेलशस्सरचा प्रतिरूप नबुखद्नेस्सर याच्यामध्ये दर्शविला गेला होता; परंतु अधिक विशेषतः, त्यांनी त्यांच्या परस्पर न्यायावर भर दिला, आणि दोन्ही न्याय लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील “सात वेळा” यांचे प्रतीक म्हणून सादर केले आहेत. पवित्र शास्त्र लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायातील “सात वेळा” दर्शविण्यासाठी काही संज्ञांचा उपयोग करते. यिर्मया त्यास देवाचा संताप असे दर्शवितो.

परमेश्वराने आपल्या क्रोधात सियोनकन्येला मेघाने आच्छादले आहे, आणि इस्राएलचे वैभव स्वर्गातून पृथ्वीवर पाडून दिले आहे, आणि आपल्या क्रोधाच्या दिवशी आपल्या पादपीठाचे स्मरणही केले नाही! परमेश्वराने याकोबाची सर्व निवासस्थाने गिळंकृत केली आहेत, आणि दया दाखविली नाही; त्याने आपल्या कोपात यहुदाकन्येचे दुर्ग उद्ध्वस्त केले; त्यांना भूमीवर आणून टाकले; त्याने राज्य आणि त्याचे सरदार यांना अपवित्र केले. त्याने आपल्या प्रखर क्रोधात इस्राएलचे सर्व शिंग छाटून टाकले; शत्रूसमोरून आपला उजवा हात मागे घेतला, आणि याकोबाविरुद्ध ज्वलंत अग्निप्रमाणे प्रज्वलित झाला, जो चोहीकडे भस्म करतो. त्याने शत्रूप्रमाणे आपले धनुष्य ताणले; तो विरोधकाप्रमाणे आपल्या उजव्या हाताने उभा राहिला, आणि सियोनकन्येच्या तंबूमध्ये डोळ्यांना प्रिय वाटणारे सर्व मारून टाकले; त्याने आपला संताप अग्निप्रमाणे ओतला. परमेश्वर शत्रूप्रमाणे झाला होता; त्याने इस्राएलला गिळंकृत केले, तिचे सर्व राजवाडे गिळंकृत केले; त्याने तिचे दुर्ग नष्ट केले, आणि यहुदाकन्येमध्ये शोक व विलाप वाढविला. आणि त्याने आपला मंडप बागेतील झोपडीप्रमाणे हिंसकपणे काढून टाकला; त्याने आपल्या सभास्थानांचा नाश केला; परमेश्वराने सियोनमध्ये सणसमारंभ व शब्बाथ विस्मरणात जावेत असे केले, आणि आपल्या क्रोधाच्या संतापात राजाला व याजकाला तुच्छ मानले. परमेश्वराने आपली वेदी टाकून दिली आहे, त्याने आपल्या पवित्रस्थानाचा तिरस्कार केला आहे, त्याने तिच्या राजवाड्यांच्या भिंती शत्रूच्या हाती दिल्या आहेत; त्यांनी परमेश्वराच्या भवनात आरडाओरडा केला, जसा एखाद्या पवित्र सणाच्या दिवशी होतो. परमेश्वराने सियोनकन्येची भिंत नष्ट करण्याचा निश्चय केला आहे; त्याने मापाची दोरी ताणली, विनाश करण्यापासून आपला हात परत घेतला नाही; म्हणून त्याने तटबंदी व भिंत यांना शोक करावयास लावले; त्या दोघीही एकत्र क्षीण झाल्या. विलापगीत 2:1-8.

परमेश्वराचा क्रोध “त्याच्या क्रोधाची संतप्तता” असा दर्शविला आहे, आणि त्याचा क्रोध इस्राएलच्या उत्तर राज्यावर तसेच दक्षिण राज्यावर पूर्णपणे उतरला. म्हणूनच दानिएलच्या पुस्तकात “पहिली” आणि “शेवटची” संतप्तता अशी ओळख दिली आहे. यिर्मया त्या “रेषेचा” उल्लेख करतो जी परमेश्वराने आपल्या निवडलेल्या लोकांवर क्रोध प्रकट केला तेव्हा “ताणली होती.” त्या रेषेचा उल्लेख दुसऱ्या राजांच्या पुस्तकातही आढळतो.

आणि परमेश्वराने आपल्या सेवक संदेष्ट्यांद्वारे असे सांगितले, “यहुदाचा राजा मनश्शे याने या घृणास्पद गोष्टी केल्या आहेत, आणि त्याच्यापूर्वी जे अमोरी होते त्यांनी जे काही केले त्याहून अधिक दुष्टपणा केला आहे, आणि आपल्या मूर्तींमुळे यहुदालाही पाप करावयास लावले आहे; म्हणून इस्राएलचा परमेश्वर देव असे म्हणतो, पाहा, मी यरुशलेम व यहुदा यांच्यावर असे संकट आणीत आहे की, जो कोणी त्याविषयी ऐकेल त्याचे दोन्ही कान झणझणतील. आणि मी यरुशलेमावर शोमरोनाची मोजपट्टी आणि अहाबाच्या घराण्याचा लंबक ताणीन; आणि जसा मनुष्य ताट पुसतो, पुसून ते उपडे करतो, तसा मी यरुशलेम पुसून टाकीन. आणि मी माझ्या वारशाच्या उरलेल्या लोकांना त्यागीन, आणि त्यांच्या शत्रूंच्या हाती त्यांना देईन; आणि ते आपल्या सर्व शत्रूंना लुटीस व शिकारास होतील.” २ राजे २१:१०-१४.

देवाच्या संतापाची जी “रेषा” मोशेच्या “सात वेळा” अशी आहे, ती प्रथम उत्तरेकडील राज्यावर (अहाबाचे घराणे) ताणली गेली, आणि नंतर यहुदावर. लेवीयविवरण अध्याय सव्वीस येथून उद्भवलेला “सात वेळा” यासाठीचा आणखी एक बायबलमधील शब्द म्हणजे “विखुरलेले”.

मग मीही क्रोधाने तुमच्याविरुद्ध प्रतिकूल चालीन; आणि मी, होय मीच, तुमच्या पापांमुळे तुम्हांला सातपट शिक्षा करीन. आणि तुम्ही तुमच्या पुत्रांचे मांस खाल, आणि तुमच्या कन्यांचे मांसही खाल. आणि मी तुमची उच्च स्थाने नष्ट करीन, तुमच्या मूर्तीं फोडून टाकीन, आणि तुमची प्रेते तुमच्या निर्जीव मूर्तींच्या प्रेतांवर फेकीन; आणि माझा जीव तुम्हांला घृणास्पद मानील. आणि मी तुमची नगरे उद्ध्वस्त करीन, तुमची पवित्र स्थाने ओसाड पाडीन, आणि तुमच्या सुगंधी अर्पणांचा सुवास मी ग्रहण करणार नाही. आणि मी देश ओसाड करीन; आणि त्यात राहणारे तुमचे शत्रू ते पाहून विस्मित होतील. आणि मी तुम्हांला परराष्ट्रीयामध्ये पांगवून टाकीन, आणि तुमच्या मागे तलवार उपसून धरीन; आणि तुमचा देश ओसाड होईल, आणि तुमची नगरे उद्ध्वस्त होतील. मग देश आपले शब्बाथ उपभोगील, ज्या काळात तो ओसाड पडलेला असेल, आणि तुम्ही तुमच्या शत्रूंच्या देशात असाल; त्या वेळी देश विश्रांती घेईल, आणि आपले शब्बाथ उपभोगील. तो ज्या काळात ओसाड पडून राहिल त्या सर्व काळात तो

विश्रांती घेईल; कारण तुम्ही त्यात वस्ती करीत होतात तेव्हा तुमच्या शब्बाथकाळात त्याला जी विश्रांती मिळाली नाही, ती आता त्याला मिळेल. लेवीय 26:28-35.

यहोयाकीमच्या बंदिवासाच्या वेळी दानिएलला गुलाम म्हणून बाबेलमध्ये नेण्यात आले, तेव्हा अन्यजातींमध्ये विखुरले जाणे त्याच्याबाबत पूर्ण झाले. मग, दानिएल “शत्रूंच्या देशात” असताना, त्या देशाने विश्रांती घेतली आणि “तिचे शब्बाथ” उपभोगले. दुसरे इतिहासवृत्त आपल्याला सांगते की तो काळ यिर्मयाच्या सत्तर वर्षांचा होता, ज्याची दानिएलला नवव्या अध्यायात जाणीव झाली.

आणि तलवारीपासून जे सुटले होते त्यांना त्याने बाबेलीस नेऊन नेले; आणि पर्शियाच्या राज्याचे राज्य येईपर्यंत ते त्याचे व त्याच्या पुत्रांचे सेवक राहिले; यासाठी की यिर्मयाच्या मुखाने सांगितलेले परमेश्वराचे वचन पूर्ण व्हावे, जोपर्यंत देशाने आपले शब्बाथ उपभोगले नव्हते; कारण तो उजाड पडून राहिला त्या सर्व काळात त्याने शब्बाथ पाळला, सत्तर वर्षे पूर्ण होण्यासाठी. आता पर्शियाचा राजा कोरेश याच्या पहिल्या वर्षी, यिर्मयाच्या मुखाने सांगितलेले परमेश्वराचे वचन पूर्ण व्हावे म्हणून, परमेश्वराने पर्शियाचा राजा कोरेश याचा आत्मा प्रवृत्त केला; म्हणून त्याने आपल्या सर्व राज्यभर जाहीरनामा करविला, आणि तो लेखीही प्रसिद्ध केला, असे म्हणून, “पर्शियाचा राजा कोरेश असे म्हणतो, स्वर्गाचा देव परमेश्वर याने पृथ्वीवरील सर्व राज्ये मला दिली आहेत; आणि यहूदामधील यरुशलेम येथे त्याच्यासाठी एक मंदिर बांधण्याची आज्ञा त्याने मला केली आहे. त्याच्या सर्व लोकांपैकी तुमच्यामध्ये कोण आहे? परमेश्वर त्याचा देव त्याच्याबरोबर असो, आणि त्याने वर जावे.” २ इतिहास ३६:२०-२३.

“विखुरणे” हा शब्द “सात काळांचा” एक प्रतीक आहे. नबुखदनेस्सर याच्यावर आलेला, “सात काळ” पशूसारखे जगण्याचा न्याय, भिंतीवरील गूढ शब्दांनी—“मेने, मेने, तेकेल उफार्सीन”—दर्शविलेल्या बेलशस्सरच्या न्यायाचे प्रतिरूप ठरला. बेलशस्सरचा न्याय त्या हस्तलेखनाने दर्शविला गेला, ज्याची गणना दोन हजार पाचशे वीस इतकी होते; हाच दिवसांचा अंक नबुखदनेस्सर पशूसारखा जगला त्या दिवसांचा होता, आणि हाच वर्षांचा अंक लेवीयविवरण छब्बीस मधील “सात काळांद्वारे” दर्शविला आहे.

बेलशस्सरचा न्याय, जो नबुखदनेस्सरच्या न्यायाद्वारे पूर्वछायित करण्यात आला होता, तो “सात काळां”द्वारे प्रतीकात्मक रीतीने दर्शविण्यात आला होता; आणि त्या दोन्ही न्यायांनी “बाबेलचा पतन” दर्शविले, जे दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतीक आहे. बाबेलचे पहिले पतन तेव्हा झाले, जेव्हा निम्रोदाचा मनोरा पाडण्यात आला.

आणि संपूर्ण पृथ्वीवर एकच भाषा आणि एकच वाणी होती. आणि असे झाले की, ते पूर्वेकडून प्रवास करीत असता, शिनार देशात त्यांना एक सपाट मैदान आढळले; आणि तेथे ते वस्ती करून राहिले. मग ते एकमेकांस म्हणाले, चला, आपण विटा बनवू या आणि त्या चांगल्या प्रकारे भाजून काढू या. आणि त्यांच्याकडे दगडाऐवजी विटा होत्या, आणि चुन्याऐवजी डांबर होते. आणि ते म्हणाले, चला, आपण आपल्यासाठी एक शहर आणि एक मनोरा बांधू या, ज्याचे शिखर स्वर्गापर्यंत पोहोचेल; आणि आपण आपले नाव मोठे करू या, नाहीतर आपण संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर विखुरले जाऊ. तेव्हा परमेश्वर त्या शहराकडे आणि त्या मनोऱ्याकडे पाहण्यासाठी खाली उतरला, जे मनुष्यपुत्रांनी बांधले होते. आणि परमेश्वर म्हणाला, पाहा, लोक एक आहेत, आणि त्या सर्वांची भाषा एकच आहे; आणि हे ते करू लागले आहेत; आणि आता त्यांनी जे काही करण्याची कल्पना केली आहे, त्यापासून त्यांना काहीही रोखले जाणार नाही. चला, आपण खाली उतरू आणि तेथे त्यांची भाषा गोंधळून टाकू, म्हणजे त्यांना एकमेकांची वाणी समजणार नाही. अशा रीतीने परमेश्वराने त्यांना तेथून संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर विखुरून टाकले; आणि त्यांनी शहर बांधणे सोडून दिले. उत्पत्ति ११:१-८.

बाबेलच्या न्यायनिवाड्याच्या वेळी, जो निम्रोदाच्या न्यायनिवाड्याचाच भाग होता, परमेश्वराने निम्रोदाच्या बंडखोरांना “संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर” “विखुरून टाकले.” निम्रोद आणि त्याचे सहकारी यांना ठाऊक होते की त्यांच्या बंडखोरीमुळे त्यांना विखुरले जाईल, कारण त्यांनी असे म्हटले होते की मनोरा आणि शहर बांधण्यामागील प्रेरणा ही होती की “आपले नाव व्हावे, नाहीतर आपण संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर विखुरले जाऊ.”

भविष्यवाणीच्या भाषेत “नाव” हे चारित्र्याचे प्रतीक आहे. निम्रोद आणि त्याच्या सहकाऱ्यांनी जे चारित्र्य स्थापन केले, ते त्यांच्या कृत्यांद्वारे दर्शविले जाते; कारण फळांवरून तुम्ही चारित्र्य ओळखाल. निम्रोदाच्या बंडाचे फळ, आणि म्हणून त्याच्या चारित्र्याचे प्रतीक, म्हणजे मनोरा आणि नगर यांचे बांधकाम होय. “मनोरा” हे मंडळीचे प्रतीक आहे, आणि “नगर” हे राज्याचे प्रतीक आहे. निम्रोदाच्या बंडखोरांचे नाव, जे त्यांच्या चारित्र्याचे प्रतिनिधित्व करते, ते म्हणजे मंडळी आणि राज्य यांचे संयोग होय; आणि हेच प्रतीकात्मकरीत्या पशूच्या प्रतिमेप्रमाणेही दर्शविले जाते.

बाबेलच्या पतनाची ओळख करून देणाऱ्या उताऱ्यामध्ये “चला” हा शब्दप्रयोग तीन वेळा पुनरुक्त झाला आहे. तिसऱ्या वेळी, देव त्यांच्या भाषेचा गोंधळ घालण्याचा आणि त्यांना सर्वत्र पांगवून टाकण्याचा न्याय आणतो. पहिले “चला” हे दुसऱ्या “चला”साठीची तयारी होते, जेव्हा त्यांनी आपले नगर आणि मनोरा बांधला. “चला” या दुसऱ्या प्रयोगाच्या इतिहासकाळात त्यांनी आपले कार्य पूर्ण केल्यावर, देव त्यांच्या बंडखोरीकडे दृश्यरित्या पाहण्यासाठी खाली उतरला. तिसरे “चला” हे न्याय होते, आणि दुसरे “चला” ही एक दृश्य परीक्षा होती. पहिले “चला” त्यांच्या पहिल्या अपयशाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि भविष्यसूचक रीतीने “चला” हा शब्दप्रयोग तीन वेळा व्यक्त झाला आहे, तो सार्वकालिक सुवार्तेच्या त्रि-स्तरीय परीक्षेच्या प्रक्रियेची ओळख करून देतो. निम्रोदाच्या बंडखोरी व पतनाच्या साक्ष्यामध्ये याहून अधिक माहिती आहे; परंतु आपण केवळ एवढीच ओळख करून देत आहोत की बाबेल (बाबेलोन) प्रथमच पडली, तेव्हा “विखुरणे” याने दर्शविलेल्या “सात वेळा” या प्रतीकाची ओळख आढळते. निम्रोदाचा न्याय विखुरण्याद्वारे दर्शविला गेला, नबुखदनेस्सराचा “सात वेळा” याने, आणि बेलशस्सराचा “दोन हजार पाचशे वीस” याने.

अल्फा आणि ओमेगा यांची स्वाक्षरी हे ओळख करून देते की चौथा आणि पाचवा अध्याय यांनी दर्शविलेली भविष्यवाणीची रेषा ही दुसऱ्या देवदूताचा संदेश आणि मध्यरात्रीचा आक्रोश यांचा उत्तरकालीन पावसाचा संदेश आहे. ही रेषा नबुखदनेस्सराने दर्शविलेल्या बाबेलच्या पतनापासून सुरू होते, जे 1798 सालाची ओळख करून देते; हाच तो काळ होता जेव्हा आध्यात्मिक बाबेल (पोपशाही) प्रथमच पडली. त्यानंतर रेषेच्या शेवटी, बेलशस्सराचे बाबेल पडते, आणि त्यामुळे आध्यात्मिक बाबेलच्या (पुन्हा पोपशाहीच्या) क्रमिक पतनाची सुरुवात चिन्हांकित होते, जी रविवारीच्या कायद्याच्या संकटापासून सुरू होते. रेषेच्या आरंभी बाबेलच्या पतनाचे दोन साक्षीदार आहेत आणि शेवटीही दोन साक्षीदार आहेत. भविष्यसूचक तर्कशास्त्र महान आरंभ आणि समाप्ती यांची स्वाक्षरी ओळखते, तसेच दानिएल अध्याय चार आणि पाच यांनी दर्शविलेल्या रेषेत बाबेलच्या पतनाचा विषय चार साक्षीदारांनी साक्ष दिलेला आहे हेही पाहते.

नबुखदनेस्सर आणि बेलशस्सर यांच्या प्रकार आणि प्रतिरूप यांच्या नातेसंबंधात, जेव्हा ते शेवटच्या दिवसांशी संरेखित केले जातात, तेव्हा आपण कोकरूसारख्या स्थितीत असलेल्या पृथ्वीच्या पशूचे प्रतिनिधित्व नबुखदनेस्सरद्वारे झालेले पाहतो; आणि मग, जेव्हा तो अजगराप्रमाणे बोलतो, तेव्हा आपण बेलशस्सर पाहतो. या भविष्यसूचक नातेसंबंधात आपण पाहतो की रिपब्लिकन शिंग, जे संयुक्त संस्थानांच्या संविधानाच्या नेतृत्वाखाली आहे, त्याचे प्रतिनिधित्व नबुखदनेस्सर करतो; आणि संविधानाचे उलथापालथ होणे, त्याचे प्रतिनिधित्व बेलशस्सर करतो. आपण नबुखदनेस्सरला एक शहाणी कुमारिका म्हणून आणि बेलशस्सरला एक मूर्ख कुमारिका म्हणूनही पाहू.

पुढील लेखात आपण दानियेलच्या चौथ्या व पाचव्या अध्यायांवरील आपले विचार पुढे चालू ठेवू.

“देवाची इच्छा जाणून घेण्यासाठी व ती आचरणात आणण्यासाठी बेलशस्सराला अनेक संधी देण्यात आल्या होत्या. त्याने आपल्या आजोबा नबुखदनेस्सराला मनुष्यसमाजातून हद्दपार केलेले पाहिले होते. ज्यात त्या गर्विष्ठ राजाने अभिमान मानला होता ती बुद्धी ज्याने दिली, त्याच परमेश्वराने ती त्याच्याकडून काढून घेतलेली त्याने पाहिली होती. त्याने राजाला त्याच्या राज्यातून हाकलून लावलेले आणि त्याला रानातील पशूंचा सोबती बनवलेले पाहिले होते. परंतु बेलशस्सराला करमणुकीच्या प्रेमाने व आत्मगौरवाच्या वृत्तीने त्याने कधीही विसरू नयेत असे धडे पुसून टाकले; आणि त्याने नबुखदनेस्सरावर विशेष न्यायनिवाडे आणणाऱ्या पापांसारखीच पापे केली. कृपेने त्याला बहाल करण्यात आलेल्या संधी त्याने वाया घालवल्या, सत्याची ओळख करून घेण्यासाठी आपल्या आवाक्यात असलेल्या संधींचा उपयोग करण्याकडे दुर्लक्ष केले. ‘तारण पावण्यासाठी मला काय करावे लागेल?’

हा प्रश्न त्या महान पण मूर्ख राजाने उदासीनतेने बाजूला सारला.”

“आजच्या बेफिकीर, बेदरकार तरुणपणाचा हा धोका आहे. जसे बळशस्सरला जागृत केले तसेच देवाचा हात पाप्याला जागृत करील, परंतु अनेकांच्या बाबतीत पश्चात्ताप करण्यास फार उशीर झालेला असेल.

“बाबेलच्या राज्यकर्त्याजवळ संपत्ती व मानमरातब होता, आणि आपल्या गर्विष्ठ आत्मभोगात त्याने स्वर्ग व पृथ्वीच्या देवाविरुद्ध स्वतःला उंच केले होते. त्याने आपल्या स्वतःच्या भुजेवर विश्वास ठेवला होता, असे न मानता की कोणी धजावून म्हणील, ‘तू हे काय करीत आहेस?’ पण जसा त्या गूढ हाताने त्याच्या राजवाड्याच्या भिंतीवर अक्षरे रेखिली, तसा बेलशस्सर भयचकित झाला आणि निःशब्द झाला. एका क्षणात तो पूर्णपणे आपल्या सामर्थ्यापासून वंचित झाला आणि लहान मुलाप्रमाणे नम्र करण्यात आला. त्याला जाणीव झाली की तो बेलशस्सरपेक्षा महान अशा एका व्यक्तीच्या दयेवर अवलंबून आहे. तो पवित्र गोष्टींची थट्टा करीत होता. आता त्याचे अंतःकरण जागृत झाले. त्याला कळले की देवाची इच्छा जाणण्याचा आणि ती करण्याचा विशेषाधिकार त्याला लाभला होता. त्याच्या आजोबांचा इतिहास त्याच्या समोर भिंतीवरील लेखनाइतकाच जिवंतपणे उभा राहिला.” Bible Echo, April 25, 1898.